

TÌM HIỂU TIN LÀNH

<https://timhieutinlanh.com>

202223 Bài Giảng Trong Năm 2022 Sự Nhận Tội và Sự Ăn Năn

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla

Trước hết, chúng ta cần minh định về một số từ ngữ.

- Tội lỗi là sự vi phạm các điều răn của Thiên Chúa.
- Các điều răn của Thiên Chúa được tóm gọn trong Mười Điều Răn của Đức Chúa Trời, Điều Răn Mới của Đức Chúa Jesus Christ, và Điều Răn Nên Thánh của Đức Thánh Linh. Trong mỗi buổi nhóm của Hội Thánh, chúng ta vẫn cùng nhau đọc lại các điều răn của Thiên Chúa [1]. Các điều răn của Thiên Chúa đã được chính Thiên Chúa giải thích và hướng dẫn cách thức áp dụng vào đời sống của con dân Chúa một cách chi tiết, trong toàn bộ Thánh Kinh.
- Phạm tội là suy nghĩ, nói, hoặc hành động vi phạm các điều răn của Thiên Chúa.
- Sự nhận tội là sự công nhận bản thân đã vi phạm các điều răn của Thiên Chúa.
- Sự ăn năn là sự hối tiếc vì đã phạm tội, quyết tâm từ bỏ tội và quay trở lại với Thiên Chúa, trở về tình trạng trước khi phạm tội, tức là tình trạng không vi phạm các điều răn của Thiên Chúa. Sự ăn năn bao gồm sự nhận tội nhưng sự nhận tội không bao gồm sự ăn năn.

Kế tiếp, chúng ta cần ghi nhớ rằng, tất cả mỗi một người được sinh ra trong thế gian, ngoại trừ Đức Chúa Jesus, đều phạm tội.

“Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh quang của Đức Chúa Trời.” (Rô-ma 3:23).

“Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng thể cảm thương những sự yếu đuối của chúng ta; nhưng Ngài đã trải qua suốt mọi sự cám

dỗ, thử thách như chúng ta mà không phạm tội.” (Hê-bơ-rơ 4:15).

Lý do của sự phạm tội là vì bản tính ưa thích phạm tội thôi thúc mỗi người phạm tội. Bản tính ấy đã di truyền trong dòng dõi của loài người, sau khi tổ phụ của loài người là A-đam phạm tội. Sứ Đồ Phao-lô đã ghi lại kinh nghiệm của bản thân ông, như sau:

Rô-ma 7:14-24

14 Chúng ta biết rằng, luật pháp là thiêng liêng; nhưng tôi là tính xác thịt đã bị bán cho tội lỗi.

15 Vì tôi không hiểu điều tôi làm: Điều tôi muốn làm thì tôi không làm, nhưng điều tôi ghét thì tôi làm!

16 Nhưng dù tôi làm điều tôi chẳng muốn, thì tôi vẫn công nhận luật pháp là tốt lành.

17 Cho nên, chẳng còn là tôi làm điều đó, mà là tội lỗi cư trú trong tôi.

18 Vì tôi biết rằng, trong tôi, tức là trong xác thịt của tôi, không có điều lành cư trú. Vì ý muốn làm lành có trong tôi, nhưng tôi không tìm thấy năng lực để làm ra sự tốt lành.

19 Vì điều lành mà tôi muốn thì tôi không làm, nhưng điều dữ mà tôi không muốn thì tôi lại làm.

20 Nếu tôi làm điều mình không muốn, thì chẳng phải là tôi làm điều đó nữa, mà là tội lỗi cư trú trong tôi.

21 Vậy, tôi tìm thấy luật pháp. Tôi muốn làm điều lành nhưng điều dữ hiện diện trong tôi.

22 Vì theo con người bên trong, tôi thỏa lòng trong luật pháp của Đức Chúa Trời.

23 Nhưng tôi thấy một luật khác trong các chi thể của tôi, giao chiến với luật trong tâm trí của tôi và bắt tôi làm tù binh cho luật của tội lỗi, là luật ở trong các chi thể của tôi.

24 Tôi là một người khốn khổ! Ai sẽ giải cứu tôi thoát khỏi thân thể của sự chết này?

Như vậy, chúng ta có thể hiểu rằng, sự phạm tội thể hiện người phạm tội yêu chính mình trên tất cả mọi sự. Người phạm tội dễ dàng làm ra bất cứ điều gì để phục vụ cho mọi ham muốn của bản thân, dù biết rõ hành động đó là tội lỗi, dù vẫn được lương tâm cáo trách. Vì sự phạm tội là sự vi phạm các điều răn của

Thiên Chúa nên người phạm tội là người xúc phạm Thiên Chúa, làm hại bản thân và người khác.

Người ta thường che đậy sự phạm tội của mình để tránh sự trừng phạt của luật pháp loài người, tránh sự chê cười của xã hội, tránh sự trả thù của nạn nhân, tránh sự cảnh giác của những nạn nhân trong tương lai.

Có nhiều hình thức tội lỗi nhưng tội lỗi đứng đầu là tội kiêu ngạo. Kiêu ngạo là thổi phồng sự thật về mình để được người khác tôn trọng, khen ngợi mình. Sự kiêu ngạo khiến cho một người xem mình tài giỏi hơn người khác, hiểu biết hơn người khác, đáng tôn, đáng quý hơn người khác, trong khi thực tế không phải là như vậy.

Sự kiêu ngạo thường đi đôi với sự tham lam và sự dối trá. Vì kiêu ngạo mà Satan phản nghịch Thiên Chúa. Vì kiêu ngạo mà A-đam và Ê-va muốn bằng Thiên Chúa. Vì kiêu ngạo mà nhiều người cho rằng, mình đạo đức, thánh thiện, không cần sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Vì kiêu ngạo mà nhiều người cho rằng, mình hiểu biết về Chúa đến mức không cần phải học hỏi từ ai khác. Vì kiêu ngạo mà nhiều người cho rằng, Chúa phán trực tiếp với mình, không cần đến Thánh Kinh nữa. Vì kiêu ngạo mà nhiều người không tiếp nhận những sự khuyên răn, quở trách từ người khác nhưng đòi chính Đức Chúa Trời trực tiếp phán dạy họ. Vì kiêu ngạo mà nhiều người bất chấp các thẩm quyền Chúa đã lập ra trong Hội Thánh hoặc tự giành lấy các chức vụ trong Hội Thánh không hề được Chúa ban cho họ...

Người kiêu ngạo, muốn được người khác thán phục mình, tôn vinh mình, thường làm ra những việc cứu giúp, ban ơn cho người khác. Nhiều khi sự kiêu ngạo quá tinh vi, đến nỗi chính người phạm tội không còn nhìn thấy mình làm ra những việc ấy là để thỏa mãn sự kiêu ngạo của mình. Những người như vậy thường hay khoe khoang, kể công. Hay dùng những việc làm ấy để chứng minh mình là người tốt, biết yêu thương người khác. Nhưng thực tế, mọi việc lành của họ chỉ là áo nhóp trước mặt Thiên Chúa. Vì họ đã làm ra mọi việc ấy để tự tôn cao họ, để được người khác khen ngợi, nói tốt về họ, để thỏa mãn sự kiêu ngạo của họ.

“Hết thảy chúng tôi trở nên ô uế, mọi việc công chính của chúng tôi như áo nhóp. Hết thảy chúng tôi héo như lá, và tội ác của chúng tôi như gió, đem chúng tôi đi xa.” (Ê-sai 64:6).

Chúa dạy con dân Chúa hãy hành động trong tình yêu:

“Mọi việc của các anh chị em hãy được làm trong tình yêu.” (I Cô-rinh-tô 16:14).

Nhưng những người kiêu ngạo làm ra những việc cứu giúp chỉ để thỏa mãn sự kiêu ngạo trong họ. Họ không nhớ Lời Chúa dạy rằng, mọi việc lành đều là vô ích, khi không được làm ra bởi tình yêu chân thật.

“Dù tôi nói các thứ tiếng của loài người và của các thiên sứ, nhưng không có tình yêu thì tôi chỉ là đồng kêu lên hay đập chũm vang tiếng. Dù tôi có sự nói tiên tri, biết hết mọi sự mầu nhiệm và mọi sự trí thức, dù tôi có hết thấy đức tin để tôi có thể dời các núi, nhưng không có tình yêu thì tôi chẳng ra gì. Dù tôi nuôi ăn những người nghèo với hết thầy gia tài của tôi, dù tôi trao thân thể của mình để chịu đốt, nhưng không có tình yêu thì tôi chẳng được ích lợi gì.” (I Cô-rinh-tô 13:1-3).

Mọi người đều đã phạm tội vì không ai có năng lực để chống lại sự thôi thúc của tội lỗi. Hậu quả của sự phạm tội là bị phân rẽ khỏi Thiên Chúa, cứ tiếp tục phạm tội, và sau cùng là chịu khổ đời đời trong hỏa ngục. Chính vì thế mà loài người cần ơn cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Ơn cứu rỗi của Đức Chúa Trời ban cho loài người không đòi hỏi loài người phải làm ra bất cứ sự gì để bù đắp lại sự phạm tội. Nhưng người phạm tội phải thật lòng ăn năn và hoàn toàn tin nhận sự chết chuộc tội của Đức Chúa Jesus Christ. Người tin nhận ơn cứu rỗi của Đức Chúa Trời lập tức được Đức Chúa Trời tha thứ mọi tội lỗi, được Đức Chúa Jesus Christ rửa sạch bản tính tội lỗi, được Đức Thánh Linh làm cho tâm thần, linh hồn, và thân thể xác thịt tràn đầy thánh linh, tức là sức sống từ Thiên Chúa, để người ấy có sức mạnh thắng mọi cám dỗ, chịu được mọi khó khăn để sống thánh khiết theo Lời Chúa, vâng giữ trọn vẹn các điều răn của Thiên Chúa. Tuy nhiên, người đã tin nhận sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời, được ban cho quyền làm những con trai và những con gái của Đức Chúa Trời, được nhập vào trong Hội Thánh vẫn có thể phạm tội. Họ giống như A-đam và Ê-va vào buổi đầu sáng thế, hoàn toàn có quyền tự do lựa chọn để kính yêu và vâng phục Thiên Chúa hay chiều theo những sự ham muốn của bản thân mà không vâng phục Thiên Chúa. Họ được thuận lợi hơn A-đam và Ê-va vì họ được chính Thiên Chúa ngự trong thân thể họ, dặt họ vào trong mọi lẽ thật và đổ đầy thánh linh là năng lực của Thiên Chúa trong họ. Vì thế, nếu họ vẫn phạm tội thì họ đáng trách hơn A-đam và Ê-va rất nhiều.

Vấn đề phạm tội của con dân Chúa là do sau khi tin nhận Chúa, họ đã không dành thời gian đọc, suy ngẫm Lời Chúa, và cẩn thận làm theo để ngày càng hiểu biết Lời Chúa càng hơn, để được Lời Chúa thánh hóa họ, giúp họ có thể sống theo Lời Chúa và chống trả mọi sự cám dỗ. Người ghi nhớ Lời Chúa thì sẽ không phạm tội:

“Tôi đã giấu lời Chúa trong lòng tôi, để tôi không phạm tội cùng Chúa.” (Thi Thiên 119:11).

Lời Chúa là thức ăn thuộc linh, nuôi dưỡng tâm thần và linh hồn của con dân Chúa như cơm nước nuôi dưỡng phần thân thể xác thịt của họ. Không có Lời Chúa hoặc thiếu Lời Chúa thì dần dần người tin Chúa sẽ không còn đủ sức để chống lại cám dỗ, không còn đủ sức để sống theo Lời Chúa, và nhất là không hiểu biết ý muốn của Chúa dành cho bản thân mình. Hậu quả là người ấy sẽ lui đi trong đức tin, ngã vào trong những sự cám dỗ, quay lại, sống trong tội.

Thực tế, rất nhiều con dân Chúa dành thời gian cho việc kiếm thêm tiền hơn là dành thời gian để tìm kiếm Lời Chúa. Chúa đã ban phước cho họ có ăn, có mặc, có chỗ ở nhưng họ không thỏa lòng, vẫn muốn kiếm thêm tiền hơn là kiếm thêm Lời Chúa. Vì thế, họ đã không dành thời gian để học Lời Chúa mà dành thời gian để kiếm tiền. Có người cùng lúc đi làm hai hay ba việc khác nhau. Có người mỗi ngày dành đến 14 hay 16 tiếng đồng hồ để kiếm tiền. Họ hoàn toàn không vâng phục Lời Chúa:

“Nhưng trước hết, các người hãy tìm kiếm Vương Quốc của Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài, thì mọi điều ấy sẽ được thêm cho các người.” (Ma-thi-ơ 6:33).

I Ti-mô-thê 6:6-10

6 Nhưng sự tin kính cùng sự thỏa lòng là một lợi lớn.

7 Vì chúng ta chẳng đem điều gì vào trong thế gian; và chắc chắn chúng ta sẽ không thể đem điều gì ra khỏi.

8 Như vậy, được có thức ăn, thức mặc thì chúng ta phải thỏa lòng.

9 Còn những kẻ muốn được giàu có thì rơi vào sự cám dỗ và bẫy rập, rơi vào nhiều sự ngu dại cùng những sự tham muốn có hại, là những sự làm cho loài người bị đắm chìm vào trong sự hủy diệt và sự hư mất.

10 Vì sự tham tiền bạc là cội rễ của mọi điều ác. Có nhiều kẻ vì theo đuổi nó mà họ sai lạc, rời khỏi đức tin, và tự chuốc lấy cho mình nhiều điều đau đớn.

Lời Chúa dạy và cảnh báo rất là rõ ràng. Nhưng nhiều người mang danh là con dân Chúa vẫn muốn được giàu có, vẫn say mê tìm kiếm tiền bạc thay vì tìm kiếm Lời Chúa và vương quốc của Ngài.

Một người tin nhận Chúa chỉ cần thời gian một năm là đủ để trưởng thành về thuộc linh. Thời gian một năm đủ cho một người có thể đọc suốt Thánh Kinh từ trang đầu đến trang cuối nhiều lần. Sự kiện những con chiên phải được tròn một năm tuổi mới được dùng làm sinh tế dâng lên Thiên Chúa tiêu biểu cho sự kiện người tin Chúa cần có ít nhất là một năm được nuôi dưỡng bằng Lời Chúa,

trước khi dâng mình để phụng sự Chúa. Nhưng nếu người tin Chúa không sốt sắng nuôi mình bằng Lời Chúa, qua sự đọc và suy ngẫm Lời Chúa ngày đêm, rồi cẩn thận làm theo (Giô-suê 1:8), thì cho dù có tin Chúa đến 100 năm người ấy cũng vẫn chưa trưởng thành về thuộc linh.

Người trong Chúa mà chưa trưởng thành về thuộc linh thì dễ sập bẫy Sa-tan, dễ bị những sự ham muốn của xác thịt bắt phục mà phạm tội.

- Con dân Chúa có thể phạm tội vì thiếu hiểu biết, phạm tội mà không biết mình phạm tội.
- Con dân Chúa có thể phạm tội vì thiếu đức tin, không tin rằng, Chúa có thể tiếp trợ, giải cứu, bảo vệ mình nên tự ý làm đủ mọi cách để thoát khỏi nghịch cảnh.
- Con dân Chúa có thể phạm tội vì yếu đuối nhất thời, không thắng được sự cám dỗ hoặc không thắng được sự sợ hãi, khi bị bách hại đức tin.

Tất cả cũng chỉ vì con dân Chúa không được nuôi dưỡng bằng Lời Chúa, không có sức mạnh thuộc linh để hiểu biết thế nào là phạm tội, để chịu đựng những sự gian khó, và để đánh bại những mưu kế của ma quỷ.

Điều an ủi chúng ta là khi con dân Chúa lỡ phạm tội vì bất cứ lý do gì, Chúa vẫn thương xót, ban cho họ cơ hội ăn năn. Lời Chúa dạy rõ:

“Đấng Tự Hữu Hằng Hữu phán: Bây giờ, hãy đến và chúng ta hãy biện luận cùng nhau! Dù những tội của các người như chỉ đỏ sậm, sẽ trở nên trắng như tuyết; dù chúng đỏ màu đỏ sậm, sẽ trở nên trắng như len.” (Ê-sai 1:18).

“Nếu chúng ta xưng nhận những tội lỗi của mình, thì Ngài là thành tín công chính để tha thứ cho chúng ta những tội lỗi của chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều không công chính.” (I Giăng 1:9).

Tuy nhiên, thế nào là ăn năn? Nhiều người vẫn chưa phân biệt được sự nhận tội và sự ăn năn. Chính vì thế mà có người cho rằng, mình đã hết lòng ăn năn mà vẫn bị Hội Thánh dứt thông công. Hội Thánh là Hội Thánh của Chúa. Chúa là Đấng đi lại giữa Hội Thánh. Các trưởng lão được Chúa sắp đặt để cai trị Hội Thánh. Vì thế, chính Đức Thánh Linh sẽ soi sáng cho các trưởng lão để họ biết, người nào chỉ nhận tội mà không thật lòng ăn năn.

Một người có thể thành thật nhận rằng, mình đã phạm tội, cảm thấy đau lòng vì mình đã phạm tội, than thở, khóc lóc vì mình đã phạm tội, và nói lời ăn năn, xin lỗi. Nhưng sâu kín trong linh hồn, người ấy không hề ăn năn. Nếu cơ hội phạm tội tương tự xảy ra, người ấy sẽ tái phạm cùng một tội. Người ấy không ăn năn

vì vẫn muốn sống theo bản tính xác thịt của mình, không chịu từ bỏ những sự kiêu ngạo, tham lam, tà dâm, nóng giận, dối trá, xem thường người khác... Vì thế, ngay khi được biết các trưởng lão không tiếp nhận lời ăn năn của mình thì người ấy lập tức nói những lời xúc phạm các trưởng lão.

Người thật lòng ăn năn là người chán ghét tội lỗi, chán ghét những sự ham muốn bất chính của xác thịt, tha thiết kêu cầu Chúa, xin Chúa đem chúng ra xa khỏi mình. Lời Chúa dạy rõ:

“Ngài đã đem những sự vi phạm của chúng tôi xa khỏi chúng tôi như phương đông xa cách phương tây.” (Thi Thiên 103:12).

Vấn đề là chúng ta có muốn Chúa đem chúng ra khỏi chúng ta hay chúng ta vẫn muốn lưu giữ chúng. Nếu chúng ta không thật lòng muốn Chúa đem những sự phạm tội ra khỏi chúng ta thì Chúa sẽ không hành động. Vì Chúa đã ban cho chúng ta quyền tự do lựa chọn và Ngài không bao giờ ép buộc chúng ta phải chọn vâng phục Ngài. Nếu chúng ta thật lòng ăn năn thì đương nhiên Chúa đem những sự vi phạm của chúng ta xa khỏi chúng ta. Còn nếu bản tính của chúng ta vẫn là tội lỗi, vẫn có những lời nói, hành động nghịch lại các điều răn của Chúa thì sao gọi là chúng ta đã thật lòng ăn năn?

Người thật lòng ăn năn thì sốt sắng vâng phục lời khuyên dạy của người chăn và các trưởng lão cách vui mừng. Đó là dấu hiệu để chính người ấy nhận biết mình đã thật lòng ăn năn. Còn nếu trong lòng người ấy vẫn có sự không phục, bất mãn, khó chịu, suy tính thiệt hơn... thì người ấy vẫn còn bản tính kiêu ngạo, tự ái không đúng, ích kỷ, không vâng phục thẩm quyền. Trong Hội Thánh thật của Chúa, quyết định cùng lời khuyên của người chăn và các trưởng lão dành cho người phạm tội là mệnh lệnh của Chúa. Vì quyết định cùng lời khuyên ấy được sự soi dẫn của Đức Thánh Linh và được ghi nhận ở trên trời:

“Thật! Ta nói với các ngươi, nếu bất cứ điều gì các ngươi sẽ buộc trên đất, nó sẽ bị buộc trên trời; và nếu bất cứ điều gì các ngươi sẽ mở trên đất, nó sẽ được mở trên trời.” (Ma-thi-ơ 18:18).

“Những tội lỗi nào của bất cứ những ai được các ngươi tha cho, chúng được tha cho họ. Những tội lỗi nào của bất cứ những ai bị các ngươi cầm giữ, chúng đã bị cầm giữ.” (Giăng 20:23).

Có một vài người nói rằng, mình thật lòng ăn năn nhưng khi được người chăn và các trưởng lão khuyên bảo, hãy dành thời gian để đọc và suy ngẫm Lời Chúa mỗi ngày, ghi lại các sự dạy dỗ của Chúa trong khi suy ngẫm Lời Chúa để cẩn thận làm theo, thì họ lại viện lý do là không có thì giờ. Đối với họ, một ngày 24 tiếng đồng hồ Chúa ban cho họ, họ không có được một tiếng để đọc và suy ngẫm Lời Chúa. Tại sao một người đã thật lòng ăn năn mà lại không thể mỗi

ngày dành ra một tiếng đồng hồ để đọc và suy ngẫm Lời Chúa? Nếu không đọc và suy ngẫm Lời Chúa thì làm sao có thể cẩn thận làm theo Lời Chúa? Nếu không cẩn thận làm theo Lời Chúa thì làm sao có thể không phạm tội?

Một người đã là con dân của Chúa nhưng nếu bỏ đi sự đọc và suy ngẫm Lời Chúa thì người ấy sẽ bị diệt; huống hồ gì người đã phạm tội và đang kêu cầu ơn thương xót của Chúa?

“Dân Ta bị diệt vì có thiếu sự tri thức. Bởi người bỏ sự tri thức thì Ta cũng sẽ bỏ người để người không làm thầy tế lễ cho Ta nữa; bởi người đã quên luật pháp của Thiên Chúa mình thì Ta cũng sẽ quên con cái người.” (Ô-sê 4:6).

Thiếu sự tri thức là thiếu sự kính sợ Thiên Chúa. Bỏ sự tri thức là bỏ sự kính sợ Thiên Chúa. Vì sự kính sợ Thiên Chúa là khởi đầu của sự tri thức (Châm Ngôn 1:7). Quên luật pháp của Thiên Chúa là quên lời Chúa đã được ghi chép trong Thánh Kinh. Vì không làm theo mệnh lệnh của Chúa như đã được chép trong Thánh Kinh:

“Cuốn Sách Luật Pháp này chớ xa miệng người, nhưng người hãy suy ngẫm ngày và đêm, để cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong. Vì như vậy, người sẽ được thịnh vượng trong đường lối mình và người sẽ hành động thông sáng.” (Giô-suê 1:8).

Xem thường Lời Chúa, bỏ qua Lời Chúa là phạm tội nghiêm trọng hơn cả tội phạm thượng danh Chúa. Vì Chúa đã làm cho Lời Chúa được tôn cao hơn cả danh Chúa:

“Tôi sẽ thờ lạy hướng về Đền Thánh của Ngài và tôn vinh danh của Ngài, vì sự từ ái và sự chân thật của Ngài, vì Ngài đã tôn cao Lời của Ngài hơn cả danh của Ngài.” (Thi Thiên 138:2).

Động từ “ăn năn” trong Thánh Kinh có nghĩa là: thay đổi ý tưởng muốn phạm tội và quay lại với Thiên Chúa. Khi một người thay đổi ý tưởng, không còn muốn phạm tội, không còn muốn sống trong tội thì người ấy sẵn sàng và tha thiết xin Chúa đem bản tính ưa thích tội ra khỏi mình.

Chúng tôi xin trích lại dưới đây vài đoạn trong bài giảng “Hậu Quả của Sự Phạm Tội” [2].

[Trích:]

Mỗi khi chúng ta phạm tội là chúng ta xúc phạm Chúa, xúc phạm sự vinh quang của Chúa, chúng ta đáng chết! Chúng ta cần lập tức ăn năn, xưng tội với Chúa, để được tha tội và được làm cho thánh sạch trở lại. Chúng

ta không biết khi nào sự thương xót của Chúa dành cho chúng ta sẽ kết thúc. Cho dù chỉ một giọt a-xít nhỏ rơi vào mắt của chúng ta thì tác hại của nó sẽ lớn vô cùng. Không ai thần nhiên nói rằng, chỉ là một giọt a-xít nhỏ, không cần rửa mắt và điều trị. Hãy xem tội lỗi như là chất a-xít cực mạnh đối với linh hồn.

Nếu chúng ta không ý thức mình phạm tội hoặc đã biết mình phạm tội nhưng vì bất cứ lý do nào đó mà chần chừ chưa xưng tội, Chúa thương xót chúng ta, sai tiên tri của Ngài đến, chỉ tội của chúng ta, kêu gọi chúng ta ăn năn, thì chúng ta hãy nhanh chóng hạ mình, ăn năn, xưng tội, để được tha tội và được làm cho thánh sạch trở lại. Chúng ta không biết khi nào sự thương xót của Chúa dành cho chúng ta sẽ kết thúc.

Đừng bao giờ xưng tội vì sợ bị phạt nhưng trong lòng không vui, vì cho rằng những người Chúa dùng làm tiên tri đã không tôn trọng mình trong cách ăn nói, không lựa chữ nhẹ nhàng để chỉ tội của mình, thiếu lễ phép đối với mình. Sao chúng ta chỉ thấy mình bị “xúc phạm” mà không nhớ mình đã xúc phạm Thiên Chúa như thế nào? Sao chúng ta không nhận thấy Chúa cho phép sự “xúc phạm” chúng ta xảy ra để chúng ta học biết về sự chúng ta đã xúc phạm Chúa? Sao chúng ta không ý thức rằng, lời buộc tội nghiêm khắc ấy chính là lời Đức Thánh Linh buộc tội chúng ta qua môi miệng của người được Chúa sai làm tiên tri, chỉ tội của chúng ta? Chẳng lẽ Tiên Tri Giê-rê-mi mười mấy tuổi, gọi các vua, các quan, các thầy tế lễ, và muôn dân trong vương quốc Giu-đa, trong đó có biết bao nhiêu người tóc bạc, là “dân ngu muội” thì Tiên Tri Giê-rê-mi đã thiếu lễ phép hay sao? Dĩ nhiên là không! Vì đó không phải lời Tiên Tri Giê-rê-mi tự ý nói ra, mà là lời của Thiên Chúa được nói ra bởi môi miệng của Giê-rê-mi. Hay chúng ta không tin rằng, Chúa thương xót chúng ta, phán với chúng ta qua môi miệng của một người thấp kém hơn chúng ta? Chỉ khi nào một người cao trọng hơn chúng ta chỉ tội chúng ta thì mới có quyền gọi đúng tội của chúng ta? Chẳng lẽ chúng ta xem sự vinh quang của mình lớn hơn sự vinh quang của Chúa?

Bất cứ người nào nói lời ăn năn, xưng tội mà lại phiền trách, bắt lỗi, và thậm chí cáo ngược lại những người Chúa dùng để chỉ ra tội của người ấy, thì người ấy không thật lòng ăn năn. Người ấy vẫn tôn thờ thần TÔI!

[Bất cứ người nào được anh chị em trong Chúa chỉ ra tội lỗi của mình, mà vẫn tìm đủ lời để bào chữa thì người ấy không thật lòng ăn năn. Nhưng người ấy đương nhiên cho rằng, Đức Thánh Linh đang nói dối. Vì Đức Thánh Linh đang phán qua các anh chị em cùng Cha ấy để chỉ ra tội lỗi của người ấy.]

Nếu người chỉ tội chúng ta có điều gì sai trái thì chính Chúa sẽ sửa phạt người ấy, còn chúng ta, hãy nhận tội và xưng tội của mình trước Chúa, để sớm được tha thứ và phục hòa với Chúa. Sau đó, chúng ta mới có tư cách thầy tế lễ để cầu thay cho người có tội và giúp người có tội nhận biết tội để ăn năn tội.

Sự ăn năn tội trọn vẹn là sự ăn năn theo thần trí, đau đớn, tiếc nuối về sự phạm tội của mình, vui mừng cảm tạ Chúa đã thương xót mình, ban cho mình cơ hội ăn năn, và biết ơn anh chị em của mình đã hết lòng chỉ ra tội của mình. Người thật lòng ăn năn tội theo thần trí sẽ lập tức được bước vào trong sự vinh quang của Thiên Chúa. Người ấy sẽ kết quả một cách xứng đáng với sự ăn năn của mình, đem lại sự vinh quang cho Thiên Chúa.

[Hết trích]

Sự ăn năn thật nào cũng có kết quả kèm theo. Kết quả đầu tiên và có ngay là sự vui mừng, tạ ơn Chúa, tiếp nhận mọi hình thức kỷ luật từ Hội Thánh. Kế tiếp là có thái độ, lời nói nhu mì, khiêm nhường đối với mọi người; cùng sự vâng phục đối với người chăn và các trưởng lão. Sự ăn năn thật khiến cho người ăn năn sốt sắng đọc và suy ngẫm Lời Chúa, vì ý thức rằng, mình phạm tội vì thiếu Lời Chúa.

Giả sử một người thật lòng ăn năn mà vẫn bị Hội Thánh dứt thông công thì người ấy sẽ đau đớn càng hơn, càng run sợ, tha thiết kêu cầu Chúa thương xót mình càng hơn. Vì Lời Chúa nói rõ, có những trường hợp sau khi ăn năn vẫn không được phục hồi:

*“Hãy coi chừng! Kẻo có người trệt phần ân điển của Đức Chúa Trời! Kẻo có kẻ đáng nào sinh ra, làm ngăn trở, và bởi đó nhiều người bị ô uế! [Phục Truyền Luật Lệ Ký 29:18] Kẻo có ai là đĩ đực, hoặc là người phạm thượng như Ê-sau, người chỉ vì một món ăn mà bán quyền con trưởng của mình. Vì các anh chị em biết rằng, sau đó, người muốn thừa hưởng phúc, thì người bị từ bỏ; **vì người không tìm được chỗ cho sự ăn năn, dù người đã tìm kiếm với nước mắt.** [Sáng Thế Ký 27:36-39]” (Ê-ê-rơ 12:15-17).*

Nhưng nếu người ấy oán trách Hội Thánh, nói những lời xúc phạm và hăm dọa các trưởng lão thì chính người ấy đã tự chứng minh rằng, người ấy không thật lòng ăn năn.

Một người sau khi bị dứt thông công vì phạm tội mà không ăn năn vẫn có thể ăn năn và thể hiện sự ăn năn thành hành động. Khi Hội Thánh nhìn thấy bông trái

sự ăn năn của người ấy, thì Hội Thánh có thể tiếp nhận người ấy trở lại.

Một người thật lòng ăn năn mà không được Hội Thánh tiếp nhận trở lại nhưng vẫn cứ kết quả tốt với sự ăn năn, nghĩa là vẫn hết lòng vâng giữ các điều răn của Thiên Chúa, thì người ấy vẫn được cứu trong ngày phán xét của Đấng Christ (I Cô-rinh-tô 5:5). Đó cũng là một trong các trường hợp được cứu dường như qua lửa (I Cô-rinh-tô 3:15). Những người như vậy không còn được phục hồi địa vị trong Hội Thánh, không được đồng trị với Đấng Christ, nhưng vẫn được hưởng ơn cứu rỗi để sống đời đời trong Vương Quốc Trời.

Mong rằng, Lời Chúa giúp cho mỗi chúng ta phân biệt rõ: Sự thật lòng nhận tội không bao gồm sự thật lòng ăn năn. Nhưng sự thật lòng ăn năn luôn bao gồm sự thật lòng nhận tội. Ăn năn là hối tiếc vì đã phạm tội, chán ghét tội, quyết tâm không phạm tội nữa, hết lòng kêu cầu Chúa đem những sự phạm tội ra xa khỏi mình. Nguồn gốc của mọi tội lỗi bắt đầu với tội kiêu ngạo. Vì thế, người ăn năn phải cầu xin Đức Thánh Linh chỉ ra cho mình mọi sự kiêu ngạo thầm kín nhất để xưng nhận và xin Chúa cất chúng ra khỏi mình.

Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta và thêm sức cho chúng ta. Nguyện tất cả chúng ta đều giữ vững đức tin, trung tín với Chúa cho tới ngày Đấng Christ đến. Nguyện tình yêu, ân điển, và sự thông công từ Ba Ngôi Thiên Chúa: Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh, bao phủ quý ông bà anh chị em. A-men!

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla
31/12/2022

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf**.

[1] <https://timhieutinlanh.com/cac-dieu-ran-cua-thien-chua/>

[2] <https://timhieutinlanh.com/hau-qua-cua-su-pham-toi/>

Karaoke Thánh Ca: “Mùa Xuân”
<https://karokethanhca.net/mua-xuan/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản

Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: <https://thewordtoyou.net/bible/>.

- Các chữ nằm trong hai dấu { } không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được hàm ý theo cấu trúc của văn phạm tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp.
- Các chữ nằm trong hai dấu [ ] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, đó là chú thích của người dịch.

Những sách nào đã được hiệu đính hoàn toàn sẽ được đăng tại đây: <https://christ.thanhkinhvietsu.net/>